

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoE/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8510201469
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8510201469.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v exekučnej veci oprávneného: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 821 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, proti povinnému: W. X. Y., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom N. X, XXX XX T., o vymożenie 9,96 Eur s prísl., o odvolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4Er/120/2010 -18 zo dňa 24.02.2020, spolu s opravným uznesením č. k. 4Er/120/2010 -30 zo dňa 09.07.2021, takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie súdneho exekútora čo do výroku II. uznesenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie o vymożenie 9,96 Eur s prísl., na podklade exekučného titulu - rozkazu o uložení sankcie za priestupok č. k. 2007/00893-525 pr. zo dňa 15.10.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2007 a vykonateľnosť dňa 17.12.2007 rozhodol tak, že výrokom I. exekúciu zastavil a výrokom II. nepriznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 57 ods. 1 písm. b), písm. h), § 58 ods. 1, § 196, § 200 ods. 2, § 243b ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku; § 88 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

3. Skonštatoval, že v priebehu exekučného konania podal súdny exekútor podnet na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, nakoľko povinný dňa XX.XX.XXXX zomrel a nezanechal žiadny majetok. V tomto podaní si súdny exekútor zároveň vyčíslil trovy exekúcie vo výške 48,46 Eur.

4. Súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 7D/160/2015 zo dňa 27.01.2016 mal za preukázané, že povinný dňa XX.XX.XXXX zomrel, pričom dedičské konanie bolo zastavené z dôvodu, že poručník nezanechal žiaden majetok.

5. Taktiež uviedol, že súd je povinný z úradnej povinnosti skúmať, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre vedenie exekúcie jednak pred jej samotným začatím, a jednak kedykoľvek počas jej priebehu. Jednou z takýchto podmienok, ktoré súd skúma aj bez návrhu, resp. podnetu účastníka konania alebo exekútora, je aj zánik práva priznaného rozhodnutím, ktorý je exekučným titulom.

6. Zistil, že prekluzívna lehota na vymożenie plnenia z exekučného titulu v tomto prípade začala plynúť dňom nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, t. j. 17.12.2007, a márne uplynula dňa 17.12.2010, čím sa exekučný titul stal neúčinný. Exekúciu tak súd prvej inštancie zastavil.

7. Nakoľko k zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty, súd prvej inštancie skúmal, koho je možné zaviazat' na náhradu trov exekúcie. Podľa § 197 ods. 1 EP náklady exekúcie

uhrádza povinný. Exekučný poriadok pozná tri výnimky z tejto zásady. Všetky tri výnimky prichádzajú do úvahy v prípade zastavenia exekúcie, a to pokiaľ bola exekúcia zastavená zavinením oprávneného, druhou výnimkou je situácia, pokiaľ sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie a treťou výnimkou je prípad, kedy sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz (§ 203 ods. 1, 2 a 3 EP). Z týchto výnimiek by do úvahy v tomto prípade prichádzala prvá z možností - zavinenie oprávneného, avšak po preskúmaní okolností prípadu s poukazom na aktuálnu judikatúru (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.07.2008, sp. zn. 4M Cdo 11/2008) dospel súd prvej inštancie k záveru, že oprávnenému nemožno pričítať zavinenie zastavenia. Oprávnený totiž postup súdu vo vykonávacom konaní, resp. postup súdneho exekútora v exekučnom konaní, ako i dĺžku trvania tohto postupu, teda aj prípadné vykonanie exekučného titulu do straty jeho účinnosti v priebehu konania, nemohol ovplyvniť.

8. Výrok o trovách exekúcie odôvodnil tak, že náhradu trov súdnemu exekútorovi nepriznal, nakoľko povinný zomrel bez zanechania majetku a na jeho strane neexistuje subjekt, ktorý by bol spôsobilý tieto trovy súdnemu exekútorovi nahradiť. Uvádza, že v danom prípade nie je daný žiaden zákonný dôvod na to, aby trovy exekúcie znášal oprávnený.

9. Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách exekúcie, podal odvolanie súdny exekútor. V odvolaní poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 5MCdo/2/2013 zo dňa 10.06.2013, z ktorého plynie, že je neprípustné, aby súd prvej inštancie v danom prípade vydal rozhodnutie, ktorým by exekučné konanie zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. b) Ex. poriadku a rozhodol o trovách exekúcie podľa § 197 ods. 1 Ex. poriadku v znení platnom do 31.03.2017. Uvedol, že povinnosť zaplatiť túto sumu bola povinnému uložená blokom na pokutu nezaplatenú na mieste, ktorý vydalo Obvodný úrad Stará Ľubovňa dňa 15.10.2007 pod č. 2007/00893-525 pr. Uvedený exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2007 a stal sa vykonateľným dňa 17.12.2007, že predmetná pokuta bola uložená dňa 04.04.2006 pod č. AA1707773. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 04.04.2006 a vykonateľným sa stal 19.04.2006. Nemožno hovoriť o preklúzii, nakoľko trojročná lehota na jej vymoženie začala plynúť dňom 17.12.2007, uplynula 17.12.2010, pričom počas jej plynutia dňa 01.09.2008 nadobudla účinnosť novela Zákona o priestupkoch vykonaná zákonom č. 298/2008 Z.z., v dôsledku čoho už od uvedeného dátumu účinnosti nie je potrebné dodržať lehotu troch rokov na vykonanie rozhodnutia, ale postačuje už len v trojročnej lehote výkon rozhodnutia nariadiť, ako to vyplýva z ust. § 71 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Právna úprava lehoty, do ktorej je možné rozhodnutie správneho orgánu nútene vymáhať, sa nachádzala v Správnom poriadku, aj v Zákone o priestupkoch. Účelom novely Zákona o priestupkoch vykonanej zákonom č. 298/2008 Z.z. v súvislosti so zmenou v § 88 ods. 1 formou jeho vypustenia bolo dať právnu úpravu v Zákone o priestupkoch do súladu s právnou úpravou v Správnom poriadku. Všeobecný právny predpis vo vzťahu k Zákone o priestupkoch upravuje pri výkone rozhodnutí vydaných správnymi orgánmi lehotu, do ktorej je možné takéto rozhodnutie vymáhať. V konaní je potrebné podporne použiť ust. § 71 ods. 3 Správneho poriadku. Na základe uvedeného navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a exekúciu zastavil a uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 48,46 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, alternatívne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) pred preskúmaním napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie súdneho exekútora je potrebné odmietnuť.

11. Ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017 (§ 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase rozhodovania odvolacieho súdu).

12. Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 9a ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 31.03.2017).

13. Odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 386 písm. c/ CSP).

14. Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

15. Trovy exekúcie sú osobitný inštitút upravený v § 200 a nasl. Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), pričom Exekučný poriadok odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie nepripúšťa. Ak by zákonodarca chcel pripustiť proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie, bol by to vyjadril v Exekučnom poriadku tak, ako to je pri iných inštitútoch v exekučnom konaní uvedené priamo v Exekučnom poriadku. Ustanovenie § 200 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) výslovne neupravuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie, preto odvolací súd, s prihliadnutím na dôkaz opaku (a contrario), odvolanie ako neprípustné podľa § 386 písm. c/ CSP odmietol.

16. Odvolací súd vo vzťahu k trovám exekúcie dodáva, že nie je možné aplikovať ustanovenie § 357 písm. m/ CSP, v zmysle ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Trovy exekúcie predstavujú osobitný inštitút upravený Exekučným poriadkom, ktorý je odlišný od trov konania, pričom rozhodnutie o trovách exekúcie nemožno podľa názoru odvolacieho súdu ani „primerane“ subsumovať pod rozhodnutie „o nároku na náhradu trov konania“ podľa § 357 písm. m/ CSP.

17. Je potrebné rovnako zdôrazniť, že v napadnutom uznesení súd prvej inštancie správne poučil, že proti výroku II. odvolanie nie je prípustné.

18. Preto odvolací súd odvolanie súdneho exekútora proti uzneseniu v jeho napadnutej časti čo do výroku II. o priznaní trov exekúcie exekútorovi podľa citovaného ust. § 386 písm. c) CSP odmietol.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).